

Sygn. akt: KIO 136/17

WYROK
z dnia 2 lutego 2017 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Izabela Niedziałek-Bujak

Członkowie: Agata Mikołajczyk

Aneta Mlącka

Protokolant: Aneta Górniak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 lutego 2017 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 20 stycznia 2017 r. przez Wykonawcę **P.K.S. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością** z siedzibą w P. przy (...) w postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego – **Gminę Szydłowo**, (...)

przy udziale

Wykonawcy **W.T.P.L.G.L. Spółka Jawna** z siedzibą w W. przy (...), zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego

orzeka:

1 Oddala odwołanie.

2.1 Kosztami postępowania obciąża Wykonawcę P.K.S. Sp. z o.o. z siedzibą w P. i zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę **7.500 zł 00 gr.** (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych, zero groszy) uiszczoną przez Wykonawcę P.K.S. Sp. z o.o. z siedzibą w P., tytułem wpisu od odwołania.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164 z późn. zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Poznaniu**.

Przewodniczący:

Członkowie:

.....

Uzasadnienie

W postępowaniu prowadzonym przez Zamawiającego – Gminę Szydłowo w trybie przetargu nieograniczonego na *dowożenie i odwożenie dzieci szkół podstawowych i gimnazjów w Gminie Szydłowo w ramach komunikacji regularnej specjalnej lub regularnej (zakup biletów miesięcznych)* (nr sprawy OK.271.62.2016), ogłoszonym w Biuletynie Zamówień Publicznych w dniu 9 grudnia 2016 r., poz. 363404, Wykonawca P.K.S. Sp. z o.o. z siedzibą w P. wniósł w dniu 19 stycznia 2017 r. odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej (sygn. akt KIO 136/17). Odwołanie dotyczy czynności wyboru oferty najkorzystniejszej dokonanej w dniu 13 stycznia 2017 r., tj. oferty Wykonawcy W.T.P.L.G.L. Sp.j. (dalej jako WTP).

Przedmiotem zarzutów objęto czynność wyboru oferty najkorzystniejszej, jako sprzecznej z art. 91 ust. 1 i ust. 2d, art. 7 ust. 1, art. 29 ust. 3a, art. 36 ust. 1 pkt 7 i 17, art. 36 ust. 2 pkt 8a lit. a-c Ustawy z dnia 29 stycznia 2004 roku – Prawo zamówień publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 2164).

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie Zamawiającemu unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej oraz nakazanie powtórzenia czynności badania i oceny złożonych ofert.

W ocenie Odwołującego to jego oferta jest najkorzystniejsza w ramach kryteriów oceny ofert określonych w specyfikacji istotnych warunków zamówienia i powinna być wybrana, co wskazuje na istnienie interesu po stronie Odwołującego w uzyskaniu zamówienia oraz możliwość poniesienia przez niego szkody na skutek podjętych przez Zamawiającego czynności.

Zamawiający w dniu 16 stycznia 2017 r. poinformował Odwołującego o unieważnieniu czynności wykluczenia wykonawcy WTP z postępowania, powtórzeniu czynności oceny ofert i wyborze oferty najkorzystniejszej. WTP otrzymało łącznie 90 pkt, w tym 50 za cenę, 30 za średnioważony wiek autobusów i 10 pkt za czas podstawienia autobusu zastępczego. Odwołujący (PKS) otrzymał łącznie 73,39 punktów, w tym 60 pkt za cenę, 8,39 pkt za średnioważony wiek autobusów i 5 pkt za czas podstawienia autobusu zastępczego.

W ocenie Odwołującego punkty za spełnienie kryteriów pozacenowych zostały naliczone nieprawidłowo, skutkiem czego dokonano wyboru oferty, która faktycznie nie była najkorzystniejsza.

WTP w wykazie niezbędnych do wykonania zamówienia autobusów dopuszczonych do ruchu po drogach publicznych przewidzianych do realizacji zamówienia (załącznik nr 7 do siwz) wskazał 12 pojazdów, spośród których jedynie 5 nadaje się do realizacji zamówienia. Pozostałe pojazdy nie posiadają wymaganej przez harmonogram liczby miejsc siedzących,

tj. 33, 37, 38, 50, 51, 54 (ilości miejsc wymagane w załączniku nr 9 do siwz dla 6 pojazdów). Pojazdy marki M.S. (poz. 7-12), wyprodukowane w roku 2016 posiadają liczbę miejsc siedzących niewystarczającą do zrealizowania zadania. W ocenie Odwołującego wskazanie tych pojazdów służyło wyłącznie sztucznemu zawyżeniu liczby punktów za średnioważony wiek autobusów, oczywistym jest bowiem, że nie mogą one faktycznie służyć do realizacji zamówienia. Uprzedzając ewentualny zarzut, iż możliwe jest równoczesne korzystanie z większej liczby pojazdów o mniejszej liczbie miejsc siedzących na jednej trasie, zauważył, iż wskazana w harmonogramie liczba opiekunów umożliwia wykonanie zadania przy użyciu nie więcej niż 6 pojazdów jednocześnie. Zmuszałoby to zatem Zamawiającego do zaangażowania większej ilości opiekunów, co byłoby niekorzystne i nieefektywne ekonomicznie. Gdyby przy obliczaniu średniego wieku pojazdów brano pod uwagę tylko 5 autobusów, które faktycznie nadają się do realizacji zamówienia, liczba punktów przyznanych PKS w zakresie tego kryterium byłaby blisko dwukrotnie wyższa.

W kryterium czas podstawienia autobusu zastępczego WTP wskazało 15 minut, a PKS 30 minut. Zamawiający w żaden sposób nie zweryfikował deklaracji wykonawcy WTP, a w świetle doświadczenia życiowego, zasad logiki i powszechnie dostępnej wiedzy, dotrzymanie tego czasu jest niemożliwe. Biorąc pod uwagę obowiązujące zasady ruchu drogowego oraz możliwości techniczne pojazdów niemożliwe jest pokonanie drogi pomiędzy siedzibą WTP a Szydłowcem (ok. 22 km) we wskazanym przez WTP czasie. Pojazd M.by się poruszać ze średnią prędkością 88 km/h. Dla oceny możliwości podstawienia autobusu zastępczego należy przede wszystkim kierować się odległością bazy przedsiębiorcy od miejsca docelowego (Szydłowo). Odległość jaka dzieli PKS (Piła-Szydłowo) to ok. 10 km, a zatem PKS winien był uzyskać 10 pkt, a WTP nie więcej niż 5 pkt.

Przy uwzględnieniu zarzutów WTP powinno uzyskać 85 pkt (50 pkt *cena*, 30 pkt *średni wiek pojazdów* i 5 pkt *czas podstawienia autobusu zastępczego*), a PKS – 86,7 pkt (60 pkt *cena*, 16,7 pkt *średni wiek pojazdów* i 10 pkt *czas podstawienia autobusu zastępczego*).

Konsekwencją błędnej oceny oferty WTP był jej wybór sprzeczny z przepisami Ustawy. W pierwszej kolejności doszło do naruszenia art. 91 ust. 1 i art. 91 ust. 2d, gdyż Zamawiający nie sprawdzał wysoce wątpliwych informacji przedstawionych przez WTP. Akceptacja przez Zamawiającego sztucznego zaniżenia wieku pojazdów oraz bezkrytyczne przyjęcie nierealnego czasu podstawienia autobusu zastępczego świadczy o niezachowaniu uczciwej konkurencji i nierównym traktowaniu wykonawców (art. 7 ust. 1 Ustawy).

W dalszej kolejności Odwołujący wskazywał na uchybienia dotyczące treści siwz wynikające z braku uwzględnienia aktualnego stanu prawnego (art. 29 ust. 3a, art. 36 ust. 1 pkt 7 i 17 Ustawy)

Stanowisko Izby

Do rozpoznania odwołania zastosowanie znajdowały przepisy ustawy Prawo zamówień publicznych obowiązujące w dacie wszczęcia postępowania o udzielenie zamówienia, (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 2164 ze zm.), w brzmieniu po nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 22 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2016.1020), zwanej dalej „Ustawą”.

Izba rozpoznała odwołanie na rozprawie, w której nie wzięli udziału pełnomocnicy Zamawiającego oraz przystępującego po jego stronie Wykonawcy WTP, prawidłowo powiadomieni o terminie posiedzenia prowadzonego z udziałem stron w dniu 2 lutego 2017 r. Przystępujący zajął stanowisko pisemnie w sprawie zarzutów kierowanych wobec oceny i wyboru jego oferty.

Przystępując do rozpoznania odwołania, Izba w pierwszej kolejności zobowiązana była do oceny wypełnienia przesłanek z art. 179 ust. 1 Ustawy, tj. istnienia po stronie Odwołującego interesu w uzyskaniu zamówienia oraz możliwości poniesienia przez Odwołującego szkody w wyniku kwestionowanych czynności Zamawiającego. Przystępujący WTP w piśmie z dnia 22 stycznia 2017 r. zakwestionował interes Odwołującego we wniesieniu odwołania po upływie terminu związania ofertą, wyznaczonego okresem 30 dni liczonych wraz z upływem terminu składania ofert wyznaczonym na 16 grudnia 2016 r. Termin ten miał upłynąć w dniu 14 stycznia 2017 r. i nie mógł ulec zawieszeniu na skutek wniesienia niniejszego odwołania. Odnosząc się do podniesionej kwestii oceny istnienia interesu Odwołującego w uzyskaniu zamówienia Izba uwzględniła fakt, iż termin związania ofertą uległ zawieszeniu na czas związany z rozstrzygnięciem odwołania wykonawcy WTP z dnia 29 grudnia 2016 r., co nastąpiło postanowieniem Izby z dnia 12 stycznia 2017 r., sygn. akt KIO 2/17. Oznacza to, że w dniu wniesienia obecnego odwołania Odwołujący (PKS) pozostawał związany ofertą złożoną w dniu 16 grudnia 2016 r. Termin związania ofertą uległ bowiem zawieszeniu na czas wydania orzeczenia na podstawie art. 182 ust. 6 Ustawy, tj. na okres 15 dni. Uwzględniając powyższe Izba przyjęła, że w dacie wniesienia niniejszego odwołania upłynęło dopiero 20 dniowy okres związania ofertą. Na skutek wniesienia obecnie rozpoznawanego odwołania w dniu 20 stycznia 2017 r., termin związania ofertami ponownie uległ zawieszeniu do czasu ogłoszenia niniejszego orzeczenia, tj. do 2 lutego 2017 r. Powyższe czyniło zatem wywody Przystępującego błędnymi z tej przyczyny, iż wykonawca nie uwzględnił okoliczności wcześniejszego zawieszenia biegu terminu związania ofertą na skutek pierwszego, własnego odwołania. Ponieważ niniejszym odwołaniem objęto czynność wyboru oferty najkorzystniejszej, wykonawca PKS posiadał interes w uzyskaniu zamówienia, do którego ochrony służy odwołanie na czynności zamawiającego. Dokonanie wyboru oferty najkorzystniejszej, która w świetle kryteriów oceny ofert nie powinna być oceniona najwyżej,

rodzi negatywne skutki dla pozostałych wykonawców, których oferty nie zostały w sposób prawidłowy ocenione. Skutkiem bowiem zawyżenia punktacji oferty wybranej, oferta Odwołującego uzyskała niższą ilość punktów, niż ta jaka byłaby wynikiem prawidłowej oceny złożonych w postępowaniu ofert, co mogłoby prowadzić do uznania jej za najkorzystniejszą. W świetle powyższego Izba uznała, że spełnione zostały przesłanki materialno-prawe do merytorycznego rozpoznania zarzutów.

Na podstawie dokumentacji postępowania, w treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia (siwz), oferty WTP oraz stanowisk prezentowanych w pismach procesowych i ustnie na rozprawie Izba dokonała ustaleń faktycznych stanowiących podstawę do wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie podniesionych zarzutów.

Zasadniczo zarzuty jakimi Izba była związana, z uwagi na wartość przedmiotowego zamówienia, ograniczały się wyłącznie do czynności wyboru oferty WTP i jej oceny w kryterium „średnio ważony wiek autobusów przewidzianych do realizacji zamówienia” oraz „czas podstawienia autobusu zastępczego”. Izba nie rozpoznała zarzutów kierowanych na obecnym etapie postępowania do treści siwz, jako spóźnionych w świetle art. 182 ust. 2 pkt 2 Ustawy.

Rozstrzygając o zarzucie naruszenia art. 91 ust. 1 Ustawy Izba miała na uwadze przedmiot zamówienia, z którym związane były dwa kryteria pozacenowe: „średnio ważony wiek autobusów przewidzianych do realizacji zamówienia” – waga 30 % oraz „czas podstawienia autobusu zastępczego” – waga 10 %.

Przedmiotem zamówienia jest usługa dowożenia uczniów do trzech szkół: Zespołu Szkół w Szydłowie, Zespołu Szkół w Starej Łubiance, Szkoły Podstawowej w Skrzatuszu oraz odwożenie uczniów do miejsca zamieszkania (miejsc przystankowych). Zgodnie z pkt III.14 siwz każdy uczeń musi mieć zapewnione miejsce siedzące w autobusie. Zamawiający w załączniku nr 9 do siwz opisał trasy oraz harmonogram przewozu z podaniem liczby uczniów odwożonych i przywożonych na poszczególnych trasach w poszczególnych dniach z przypisanymi do danej trasy autobusami oraz opiekunami, podróżującymi razem z uczniami. Harmonogramy uwzględniały godziny przywozu dzieci do szkół, odpowiednio na godzinę 7:40 (Zespół Szkół w Starej Łubiance), na godzinę 8:15 (Zespół Szkół w Szydłowie) i na 8:30 (Szkoła Podstawowa w Skrzatuszu). Co ważne, do każdej z tras przejazdu autobusu oznaczonego w harmonogramie odpowiednim numerem porządkowym został przypisany opiekun, a rozkład jazdy został w ten sposób ustawiony aby jednym autobusem, którym podróżuje dany opiekun zostały przywiezione dzieci z różnych miejscowości do dwóch szkół w Szydłowie oraz w Starej Łubiance. Przykładowo o godzinie 6:45 rusza autobus spod Szkoły w Starej Łubiance z opiekunem p. K. zabierając dzieci na trasie nr 1, tak aby dowieść

je do szkoły na godzinę 7:25 (łącznie 41 osób), po czym ten sam opiekun rusza autobusem spod szkoły w Starej Łubiance (g. 7:30) i rusza w trasę po dzieci przywożone do szkoły w Szydłowie na godzinę 8:10 (łącznie 50 osób). Na przywóz dzieci do szkoły w Skrzatuszu na godzinę 8:30 nie wskazano w harmonogramie opiekuna, a jedynie zaznaczono, iż trasą podróżować będzie 33 dzieci autobusem (bez oznaczenia numeru autobusu). Analogicznie rozpisane zostały pozostałe trasy z opiekunami: p. M. oraz p. L., którzy jako opiekunowie zapewniają bezpieczeństwo w czasie przywozu dzieci do szkół w Szydłowie i Starej Łubiance. P. M. od godziny 6:40 do g. 7:25 jedzie z dziećmi jednym autobusem do szkoły w Starej Łubiance (32 osoby). Od godziny 7:30 rusza spod szkoły po dzieci dowożone do szkoły w Szydłowie na godzinę 8:05 (51 osób). P. L. o godzinie 6:55 wsiada do autobusu na przystanku PKS w miejscowości Skrzatusz, którym odbierane są dzieci z kolejnych przystanków i przywożone do szkoły w Starej Łubiance na godzinę 7:30 (37 osób), po czym spod tej szkoły autobus jedzie po dzieci z opiekunem do szkoły Szydłowie na godzinę 8:10 (50 osób). Łącznie zatem opiekunowie, którzy odwożą dzieci do pierwszej szkoły na godzinę 7:40 (Stara Łubianka) tymi samymi autobusami jadą po dzieci dowożone do szkoły w Szydłowie (na 8:15). Również pozostali opiekunowie wskazani do przywozu dzieci do szkoły w Szydłowie: p. K., p. K. jeżdżą dwoma autobusami łącznie przywożąc dzieci z czterech tras. Powyższe wskazuje zatem, że do przywiezienia dzieci do szkół na rozpoczęcie lekcji zaangażowanych jest pięciu opiekunów do dwóch szkół, bez potrzeby zmiany autobusu. Co ważne, ilość dzieci zmieniają się dla każdej z tras, w zależności od kierunku drogi, tj. więcej dzieci jest jednorazowo przywożonych niż odwożonych. Jak wynika z harmonogramu możliwe jest odwożenie dzieci w poszczególne dni tygodnia autobusami z mniejszą ilością miejsc, tj. 19 i 20 (ze szkoły w Starej Łubiance), a nawet mniej – dla 9 osób na trasie nr 9 ze szkoły w Skrzatuszu (bez opiekuna). Dla szkoły w Szydłowie przewidziano więcej niż sześć tras przy odwożeniu dzieci, rozpoczynając od godziny od 13:00 czterej opiekunowie jeżdżą z dziećmi po trasach, według rozkładu jazdy. Ci sami opiekunowie odwożą dzieci autobusami ze szkoły w Starej Łubiance. Zamawiający w odniesieniu do transportu dzieci do i ze Szkoły Podstawowej w Skrzatuszu nie przewidział żadnego opiekuna. Ustalono jedną trasę autobusu, którym dzieci mają być przywiezione na godzinę 8:30 (łącznie 33 dzieci) i trzy trasy do odwiezienia dzieci po zakończeniu lekcji w poszczególne dni tygodni (w różnych godzinach).

Zamawiający wymagał załączenia do oferty wypełnionego załącznika nr 7 *wykaz niezbędnych do wykonania zamówienia posiadanych autobusów, dopuszczonych do ruchu po drogach publicznych przewidzianych do realizacji zamówienia*. W załączniku należało podać dane autobusu: nazwę, rok produkcji, liczbę miejsc siedzących, numer rejestracyjny, termin dopuszczenia do ruchu. Zamawiający nie wskazał wprost ilości koniecznych do

realizacji zamówienia autobusów i nie było to przedmiotem badania w ramach oceny spełnienia warunku udziału w postępowaniu. Wykaz stanowił oświadczenie wykonawcy dotyczące realizacji przedmiotu zamówienia, ocenianego w ramach kryterium pozacenowego - „średnio ważony wiek autobusów przewidzianych do realizacji zamówienia”. W pkt XIII.2 Zamawiający całość opisu ograniczył do wzoru według którego będzie przyznawał punkty.

W odniesieniu do drugiego kryterium pozacenowego - „czas podstawienia autobusu zastępczego” podstawą oceny była deklaracja wykonawcy o czasie przejazdu określonego w minutach.

Wykonawca WPT w załączniku nr 7 wskazał łącznie 12 autobusów, w tym siedem wyprodukowanych w 2016 r., po jednym z 2013 r., 2009 r., 2005 r., 2002r., i 2000 r. Starsze autobusy i jeden z 2016 r. posiadają ilość miejsc powyżej 30. Wykonawca zadeklarował czas podstawienia autobusu zastępczego w czasie 15 minut. Oferta ta została najwyżej oceniona w obu kryteriach pozacenowych i łącznie uzyskała 90 pkt, w tym 50 za cenę, 30 za średnioważony wiek autobusów i 10 pkt za czas podstawienia autobusu zastępczego. Odwołujący (PKS) otrzymał łącznie 73,39 punktów, w tym 60 pkt za cenę, 8,39 pkt za średnioważony wiek autobusów i 5 pkt za czas podstawienia autobusu zastępczego.

Uwzględniając powyższe Izba zważyła.

Odwołanie podlega oddaleniu w całości.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż oceniając czynności Zamawiającego Izba związana jest treścią siwz, której Odwołujący nie kwestionował na etapie poprzedzającym złożenie oferty. Zamawiający ustalił harmonogramy (rozkłady jazdy) pozwalające ustalić minimalną ilość autobusów potrzebną do przewozu dzieci dla każdej trasy w obu kierunkach i wymagał wprost zapewnienia miejsca siedzącego dla dzieci. Zamawiający nie narzucił maksymalnej ilości autobusów, jakimi ma być wykonywana usługa. Ponadto, dowóz dzieci do Szkoły Podstawowej w Skrzatuszu odbywać się będzie bez opiekuna przypisanego do konkretnego autobusu. Zgodnie z harmonogramem opiekunowie zostali przypisani do autobusów dowożących dzieci do i ze szkół w Szydłowie i Starej Łubiance, łącznie w ilości pięciu osób wskazanych z nazwiska. Nie było zatem prawidłowe założenie Odwołującego o potrzebie zapewnienia co najmniej sześciu autobusów, w których transport dzieci odbywał się pod opieką wskazanych osób. Zgodnie z harmonogramem większa ilość dzieci przywożona jest rano do szkół, co wymaga zapewnienia co najmniej pięć autobusów z ilością miejsc odpowiednią do zakładanej ilości dzieci wraz z opiekunami (szkoły w Szydłowie i Starej Łubiance) i dodatkowy autobus lub autobusy dowożące dzieci do szkoły w Skrzatuszu już bez opiekuna. Również Odwołujący zauważył, że ilości dzieci odwożonych ze szkół są mniejsze, co wynika z różnych godzin zakończenia nauki w danym dniu tygodnia, ale jednocześnie

zwiększa się liczba tras dla jednego autobusu, którym jest możliwość odwiezienia kolejnych dzieci wracających do domów. Powyższe prowadzi zatem do wniosku, iż możliwe było wskazanie autobusów o mniejszej ilości miejsc do odwożenia dzieci, co w szczególności może dotyczyć dzieci ze Szkoły Podstawowej w Skrzatuszu (ilości dzieci do odwiezienia przewidziana w poszczególnych dniach tygodnia oraz godzinach: 24, 9, 10, 14 i 9). Podsumowując tę część ustaleń, Izba uznała, że wyliczenie prezentowane przez Odwołującego na rozprawie dla sześciu tras przywozowych nie było precyzyjne, gdyż nie uwzględniało godzin przywozu dzieci do szkół i możliwości wykorzystania tego samego autobusu dla więcej niż jednej trasy. Czyniło to również bezpodstawną tezę formułowaną przez Odwołującego o konieczności zapewnienia minimum sześciu „dużych” autobusów, którymi mieliby podróżować opiekunowie przywożonych i odwożonych dzieci. Według harmonogramów możliwe było wskazanie jedynie pięciu „dużych” autobusów do transportu dzieci do szkół w Starej Łubiance oraz Szydłowie oraz jednego większego (powyżej 30 miejsc siedzących) lub kilku mniejszych autobusów dowożących dzieci do szkoły w Skrzatuszu, w których nie ma opiekuna. Nie budzi również żadnych wątpliwości możliwość rozwożenia dzieci mniejszymi autobusami (poniżej 30 miejsc siedzących) ze wszystkich trzech szkół z tej przyczyny, że ilości dzieci odwożonych rozkładają się na większą ilość tras. Na przykład autobusem nr 1 ze szkoły w Starej Łubiance rozwożonych ma być jednorazowo pomiędzy 11 a 44 dzieci, czy też autobusem nr 1 ze szkoły w Szydłowie rozwożonych ma być jednorazowo od 11 do 44, a dla trasy nr 8 wymagano zapewnienia miejsca dla 60 dzieci w autobusie nr 2.

W świetle powyższego Izba uznała, iż nie było podstaw do przyjęcia jako uzasadnionego twierdzenia WTP o tym, iż wskazanie młodszych autobusów służyć miało *wyłącznie sztuczemu zawyżeniu liczby punktów za średnioważony wiek autobusów, oczywistym jest bowiem, że nie mogą one faktycznie służyć do realizacji zamówienia*. W ocenie Izby wykonawca w świetle ustalonych harmonogramów był uprawniony do tego, aby różnej wielkości autobusy były kierowane na trasy w danym dniu tygodnia, co uzasadniało wskazanie mniejszych autobusów w wykazie posiadanych autobusów niezbędnych do wykonania zamówienia, rozpisanego na więcej niż sześć tras (M.S., rok produkcji 2016 w ilości 6 sztuk). Brak było zatem podstaw do stawiania zarzutu wobec przyznanej ilości punktów w kryterium *średnio ważony wiek autobusu* w którym uwzględniono wszystkie autobusy z wykazu przewidziane do wykonywania transportu, możliwe do wykorzystania z uwagi na ilości dzieci rozwożonych ze szkół. Odwołujący nie kwestionował samego wyliczenia punktów, jako rachunkowo prawidłowego. Jego żądania natomiast dotyczyły pominięcia wieku pojazdów marki M.S. z poz. od 7 do 12 wykazu, jako niemożliwych do wykorzystania przy realizacji usługi i odpowiedniego pomniejszenia różnicy w punktach pomiędzy obiema ofertami. Ponieważ nie wykazał on słuszności twierdzeń, co do

konieczności posiadania co najmniej sześciu „dużych” autobusów i braku możliwości rozwiezienia dzieci mniejszymi autobusami, zarzut dotyczący oceny oferty WTP w kryterium *średnio ważony wiek autobusu* nie mógł być uwzględniony. W ocenie Izby, również kwestia możliwości wykorzystania autobusu z pozycji drugiej wykazu (M.T.) nie została w sposób przekonujący podważona. Izba uwzględniła konieczność zapewnienia miejsc dla 60 dzieci jakie mają być odwożone na trasie nr 8 ze Szkoły w Szydłowie w piątki.

Odnosząc się do drugiej podstawy zarzutu nieprawidłowej oceny oferty WTP w kryterium *czas podstawienia autobusu zastępczego* Izba uznała, iż wątpliwości jakie zgłaszał Odwołujący co do realności deklarowanego czasu 15 minut powinny być wyjaśnione na etapie poprzedzającym wybór oferty najkorzystniejszej. Zamawiający mając informację od PKS przekazaną mu w piśmie z dnia 19 grudnia 2016 r. nie podjął żadnych kroków formalnych w celu zweryfikowania w jaki sposób, czas ten może być dochowany w sytuacji kiedy siedziba przedsiębiorstwa oddalona jest o ponad 20 km od miejsca, w którym realizowany będzie transport. Dodatkową podstawą wątpliwości może być fakt, iż Odwołujący mający o połowę krótszą odległość do siedziby Zamawiającego zadeklarował czas 30 minut na podstawienie pojazdu zastępczego. Wyjaśnienia składane przez wykonawcę WTP dopiero na etapie postępowania odwoławczego, zasadniczo nie wpływają na ocenę działań Zamawiającego, który nie podejmował kroków formalnych, a decyzję w sprawie przyznania punktów podjął nie znając okoliczności wskazywanych dopiero w przystąpieniu do postępowania odwoławczego. Należy zauważyć, iż taką postawą Zamawiający utrudnia wykonawcom skorzystanie z środków ochrony prawnej, gdyż dopiero na rozprawie mogą poznać istotne okoliczności, o których wiedza na wcześniejszym etapie mogłaby decydować o zasadności stawianych zarzutów. Ponieważ oświadczenie o czasie podstawienia autobusu zastępczego nie wpływało w sposób zasadniczy na wybór oferty najkorzystniejszej, Izba oddaliła również ten zarzut. Jak wynika z zestawienia oceny ofert w dwóch pierwszych kryteriach oferta WTP została najwyżej oceniona i otrzymała 80 pkt (50 pkt za *cenę* i 30 pkt za *średnio ważony wiek autobusu*), a oferta Odwołującego w tych dwóch kryteriach uzyskała 68,39 pkt (60 pkt za *cenę* i 8,39 pkt za *średnio ważony wiek autobusu*). Tym samym, nawet gdyby oferta WTP w trzecim kryterium miała otrzymać „0” pkt, to nadal byłaby najkorzystniejsza, gdyż dodatkowe 10 pkt przyznane ofercie Odwołującego dawałaby łącznie ilość 78,39 pkt, co nadal byłoby niższą oceną niż ocena oferty WTP.

W świetle powyższego odwołanie w całości podlegało oddaleniu na podstawie art. 192 ust. 1 Ustawy.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku na podstawie art. 192 ust. 9 oraz art. 192 ust. 10 Prawa zamówień publicznych oraz w oparciu o przepisy § 3 i § 5 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości

i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238). Izba zaliczyła do kosztów postępowania wpis uiszczony przez Odwołującego.

Przewodniczący:

Członkowie:

.....